

Zaključne prireditve. (Foto: Ivo Brečić)

5. POHOD PO POTEH 2. GRUPE ODREDOV V IVANČNI GORICI

Tradicije se bodo nadaljevale

Letošnji Pohod po poteh 2. grupe odredov, ob krajnjem prazniku Ivančne gorice in Muljave je bil posvečen 2. zasedanju AVNOJ, kočevskemu zboru odposlancev in 10-letnici športnega društva Ivančna gorica. Udeležilo se ga je v množičnem in tekmovalnem delu kakih 800 ljudi. Med njimi je bilo tudi 35 desetčlanskih ekip iz osnovnih in 7 iz drugih šol ter prek 200 članov Zveze rezervnih vojaških starešin.

Tone Švarc, je v imenu organizatorjev povedal, da naj bi sodelovanje šolskih ekip postalo tradicionalno. Častni predsednik in govornik, borec 2. grupe odredov Franc Sever—Franta pa je v govoru poudaril, da se bodo tradicije še nadaljevale. Prihodnje leto bodo uvedli na pohodu tudi prehodni pokal.

Marko Skušek, Jože Križman, Tone Hren in Srečo Gjerek, ki so sestavljali ekipo Grosuplja so progo ocenili kot prijetno, ker je bila speljana večinoma po gozdovih. Motili so jih le številni klanci in blato v zadnjem delu.

Kot zanimivost povejmo, da so se pohodnega dela udeležili tudi člani občinske uprave in vodstev družbenopolitičnih organizacij, med njimi predsednik skupščine občine Janez Koščak in predsednik izvršnega sveta Franc Gruden. IVO BREČIČ

REZULTATI

Tek na 19 km. Moški do 35 let: 1. AS I., Grosuplje (Andrej in Tomaž Mohar, Vinko Žitnik, Rok Čeferin), 2.00 ZSMS Grosuplje, 3. »Suha krajina«, 4. AS II., Grosuplje, 5. OK ZRVS Novo mesto, 6. OŠ Stična, 7. ŠC Josip Jurčič, 8. NK Ivančna gorica, 9. PD RTV, Ljubljana.

Moški nad 35 let: 1. Agrostroj, Ljubljana (Alojz Hvala, Aljaž Macarol, Uroš Lampe, Štefan Markolja), 2. Grča, Ivančna gorica.

Ženske: 1. ŠSD Polet, Dekliško vzgajališče Višnja gora (Vesna Mlakar, Marija Dremelj, Marija Hrovat, Breda Miglič), 2. ŠC Josip Jurčič (2. a), 3. ŠSD Polet (2. ekipa), 4. ŠC Josip Jurčič (1. c), 5. ŠC Josip Jurčič (3. b) - diskvalif.

Tradicionalni memorialni rokometni turnir v Stični

Rokometaši Stične so v teku let svojega obstoja izgubili v prometnih nesrečah tri svoje športne tovariše, katerim v spomin vsako leto prirejajo rokometni turnir.

Spomin na rokometase, ki se jim je življenje tragično končalo, je še vedno živ med tovariši športniki, s katerimi so skupaj preživljali vesele trenutke na igrišču in privatnem življenju. Vezi, ki so jih učvrstjevale, so ostale neizbrisane, kakor lahko ostanejo le pri športnikih, ki si skupaj znojijo majice. Uspeh je odvisen od kvalitete posameznikov, vezanih v skup celotnega moštva ki delujejo kot sistem, če pri katerem manjka samo en delček — stroj obstane ali nadaljuje z zmanjšano močjo. Tako se je zgodilo tudi uigranemu moštvu, ki je vrzel na igralnih mestih desnega boka, levega krila in mesto vratarja moral zamenjati z mlajšimi tovariši.

Po nagovoru predsednika kluba Alojza Medveda, pozdravnem govoru predsednika sveta KS Stična in žalostinkah pihalne godbe, so najboljši prijatelji Ljuba, Lojza in Milana odnesli cvetje na prerani grob. Po

enominutnem molku so številni privrženci kluba in svojci umrlih pozdravili štiri rokometne ekipe in to veterane Stične in Kolinske Slovane, ekipo rokometnega kluba Stična in ekipo rokometnega kluba Šentvid pri Stični. Po medsebojnih obračunih v »fer« igri so prehodni pokal osvojili rokometasi Stične, drugo mesto so si z muko priborili veterani Kolinske Slovan iz Ljubljane, sledili sta ekipi RK Šentvid pri Stični in veterani Stične. Predsednik kluba je ob koncu turnirja kritično ocenil delo društva, kjer je poudaril vse slabosti in dobre strani tridesetletnega delovanja, začenši z najmanjšimi do največjih uspehov. Največji uspeh se prav gotovo odraža v tesni povezanosti mladih, v tovarštvu, v delavnosti in manj v tekmovalnih uspehih, ki so v nekaterih krogih vse prevečkrat edino merilo dela v društvu. Nismo dosegli veliko triumfov, je poudaril predsednik, smo pa mladim nudili možnost, da so si preko zdravega športa poiskali dobrega prijatelja, kar je bil lep dokaz te prireditve. Ponosni smo na naš klub in na naše delo, turnir v spomin naših umrlih tovarišev pa bo še nadalje ostal naša dejavnost društva. Jernej Lampret

kov, vezanih v skup celotnega moštva ki delujejo kot sistem, če pri katerem manjka samo en delček — stroj obstane ali nadaljuje z zmanjšano močjo. Tako se je zgodilo tudi uigranemu moštvu, ki je vrzel na igralnih mestih desnega boka, levega krila in mesto vratarja moral zamenjati z mlajšimi tovariši.

Po nagovoru predsednika kluba Alojza Medveda, pozdravnem govoru predsednika sveta KS Stična in žalostinkah pihalne godbe, so najboljši prijatelji Ljuba, Lojza in Milana odnesli cvetje na prerani grob. Po

MATJAŽ HOČEVAR, MLADINSKI DRŽAVNI REPREZENTANT V KEGLJANJU

Sadovi trdega dela

Matjaž Hočevar se je pričel ukvarjati s kegljanjem v letu 1974. Oče, ki ga je navdušil za ta šport, mu je bil v začetku tudi učitelj. Matjaž je pričel veliko trenirati, delo in nadarjenost pa sta bila vzrok hitrega vzpona v republiškem in zveznem merilu ter nato na evropski sceni.

Matjaž Hočevar s srebrno medaljo s I. svetovnega mladinskega prvenstva v kegljanju, ki se je pred mesecem dni končalo v Poreču. (Foto: Bojan Ambrož)

»Ko sem leta 1974 pričel trenirati, si nikakor nisem mislil, da se bodo rezultati tako hitro pokazali. Že leto kasneje sem bil drugi na državnem mladinskem prvenstvu med posamezniki in to je bila lepa vzpodbuda za nadaljnje delo. Leta 1977 sem dobil prvič priložnost nastopiti v mladinski državni reprezentanci na evropskem prvenstvu v Zagrebu, kjer smo ekipno osvojili drugo mesto.

Od takrat dalje, Matjaž ni nikomur več prepustil majice z državnim grbom, katero je, na različnih tekmovanjih, dosedaj oblekel že 35 krat. Že leto po evropskem prvenstvu je osvojil naslov mladinskega državnega prvaka med posamezniki v Bečeju. Prav posebno rad pa se spominja mladinskega evropskega prvenstva v Ausburgu: »Tokrat, leta 1979, smo kot ekipa osvojili do sedaj edino zlato medaljo, med posamezniki pa sem osvojil peto mesto. Čez dve leti nam naslova evropskih prvakov ni uspelo obraniti, na Dunaju smo bili »samo« drugi.

Se mnogo tekmoval je bilo, na katerih si je Matjaž sam, v paru ali v

okviru ekipe priboril priznanja, medalje in pokale; vitrine v stanovanju postajajo premajhne. »Nemalo zaslug za vse tole«, pravi in pokaže na priznanja, »za vse, kar sem dosegel ima moj oče, ki mi je po strokovni plati vedno pomagal, mnogokrat celo materialno!« Matjaž razpreda misel dalje: »Po prvih kegljaških korakih v Grosupljem, sem potem prestopil v KK Ljubljana, ki pa je bil zaradi pomanjkanja finančnih sredstev razpuščen; sedaj sem že tri leta član ekipe Gradisa, s katero smo lansko leto osvojili naslov republiških prvakov.« Vzoredno s kegljanjem je Matjaž tudi študiral; letos končuje četrti letnik Fakultete za elektrotehniko.

Pred mesecem dni se je Matjaž kot kapetan mladinske državne reprezentance na 1. svetovnem mladinskem prvenstvu v Poreču poslovil od mladinskih vrst, poslovilno darilo je bila osvojena srebrna medalja med ekipami. Članska konkurenca pa je nov izziv, saj bo veliko priložnosti za priditev kvalitete. Tudi mi mu v bodoče želimo vsaj še toliko uspehov. kot jih je dosegel doslej! (ab)

Rokometaši Ponikev so se povzpeli v drugo republiško ligo

Največji dosedanja moštveni uspeh je v občini dosegla ekipa Rokometnega kluba Ponikev v letošnji sezoni, ko se je uvrstila v republiško ligo. Rokometaši te ekipe so v svoji ligi pokazali največ, tako da ni slučaj, da bodo v prihodnji sezoni uspešno sodelovali med že zelo izbranimi ekipami v republiki.

Potrebno je poudariti, da je delo rokometnega kluba dolgoletno, sistemsko, polno angažiranja mnogih posameznikov, ki imajo poleg tekmovalcev največje zasluge za tako velik uspeh.

Presrečni tekmovalci so ob osvojitvi II. slovenske lige z več točk naskoka na zadnji tekmi pokazali, da sodijo že v sam vrh rokometna v republiki in da jim višja liga vsaj za nekaj let ne bo pretrd oreh. Obdržali se bodo v društvu najboljših v republiki in celo skušali storiti kaj več. Mladi rod, pionirji in mladinci, se v svoji ligi uspešno kosajo z najboljšimi in čakajo, kdaj bo potrebna njihova pomoč.

Prijetno je omenjati uspehe, težje pa je izdajati posameznike, ki so za to delo porabili ves prosti čas in veliko lastnih sredstev, saj so v svoji skromnosti vedno v senci svojih

igralcev. Delo, ki ga namenjajo društvu ni le njihov hobi, temveč delo za skupnost, za ime kraja in ljudi v Ponikvah. Odprtost Delovno varstvene zavoda Ponikev in tesna povezanost s Krajevno skupnostjo Ponikev ter celotno dobrepoljsko dolino, je odraz rokometna in skupnih hopenj kraja in delavcev zavoda, ki hočejo mladini zagotoviti boljše pogoje za šport. Talentirana mladina jim z uspehi to tudi vrača.

Na zaključni slovesnosti, ki jo je priredil klub, so bila podeljena spominska priznanja igralcem, trenerjem in ostalim funkcionarjem, ki so kakorkoli pripomogli k velikemu uspehu. Predstavniki Telesnokulturne skupnosti in Zveze telesnokulturnih organizacij Grosuplje, je v znak dobremu delu predal priznanje za njihov trud in nadaljnjo vzpodbudo.

Ob zaključku tekmovalja v II. slovenski ligi moramo dati priznanje tudi Rokometnemu klubu Grosuplje, ki je sicer z malo manjšim tekmovalnim uspehom obstalo pri vrhu tekmovalne razpredelnice.

Jernej Lampret

Tridesetletnica strelske družine »Bukovec« Dobropolje

organizacijam in posameznikom, ki so ji pri njenem delu najbolj pomagali.

Strelski družini »BUKOVEC« želimo, da bi še dolgo in uspešno delovala tako kot doslej

čvrsto zakoreninjena v svojem kraju in da bi z enako prizadevnostjo gojila delavnost in tovarštvost ter vzgajala dobre strelce.

Vinko Petrič

PROGRAM

KINEMATOGRAFOV ZA MESEC JULIJ

Datum	Kinematograf	Naslov in kratka vsebina filma
Č 30. 6.	Grosuplje	Ameriška barvna drama
P 1. 7.	Ivan. gorica	POŠTAR ZVONI SAMO DVAKRAT
S 2. 7.	Grosuplje	
	Podtabor	
N 3. 7.	Dobropolje	
P 1. 7.	Dobropolje	Ameriški pustolovski film
N 3. 7.	Grosuplje	SAMO DVAKRAT SE ŽIVI
	Ivan. gorica	
Č 7. 7.	Grosuplje	Hong-Kong karate film
P 8. 7.	Ivan. gorica	ZMAJEV PEKLENSKI OBRAČUN
S 9. 7.	Grosuplje	
	Podtabor	
N 10. 7.	Dobropolje	
P 8. 7.	Dobropolje	Ameriška ljubezenska komedija
N 10. 7.	Grosuplje	SLADKE PUSTOLOVŠČINE
	Ivan. gorica	
Č 14. 7.	Grosuplje	Avstralska erotična komedija
P 15. 7.	Dobropolje	PACIFIK BANANA
N 17. 7.	Ivan. gorica	
P 15. 7.	Ivan. gorica	Ameriška družbena drama
S 16. 7.	Grosuplje	NAVADNA DRUŽINA
N 17. 7.	Dobropolje	
Č 21. 7.	Grosuplje	Novo zelandski akcijski film
P 22. 7.	Ivan. gorica	ZBOGOM BREZSKRBNA MLADOST
S 23. 7.	Grosuplje	
	Podtabor	
N 27. 7.	Dobropolje	
P 22. 7.	Dobropolje	Ameriška barvna drama
N 24. 7.	Grosuplje	JETNIŠNICA
	Ivan. gorica	
Č 28. 7.	Grosuplje	Italijanski pustolovski film
P 29. 7.	Ivan. gorica	JAZ IN NILSKI KONJ
S 30. 7.	Grosuplje	
N 31. 7.	Dobropolje	
P 29. 7.	Dobropolje	Jugoslovanska zgodovinska drama
N 31. 7.	Grosuplje	BANOVIČ STRAHINJA
	Ivan. gorica	

Zaradi velike dolžine zvišane cene kinovstopnic po 40.- in 45.- din za filme »Poštar zveni samo dvakrate« in »Navadna družina«. Otrokom do 15. leta starosti ne dovolimo ogleda filmov »Pacifik banana« in »Banović Strahinja«.

ZADNJA NOVICA

PRIZNANJA BORCEM

V petek, 1. julija se bo v Gasilskem centru v Grosuplju ob 9. uri pričela slavnostna seja in tovariško srečanje občinskega odbora ZZB NOV Grosuplje. Podelili bodo plakete občinskega odbora za letošnje leto ter knjižna priznanja jubilarom ter nosilcem »Partizanske spomenice 1941«, ki so domačini, pa žive izven občine. Udeleženci bodo spregovorili tudi o DS in SLO v občini ter si ogledali Gasilski center.

naša skupnost

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE GROSUPLJE

Izdaja: občinska konferenca SZDL Grosuplje, Kolodvorska 2, telefon: 771-088. Ureja uredniški odbor. Glavni urednik: Vinko Blatnik (telefon: 771-088), odgovorni urednik: Ivo Brečić (telefon: 323-841). Priprava za tisk: Dnevnik-IBM, tisk: Tiskarna Ljudska pravica, Ljubljana. Redakcija zaključena: 21. 6. 1983. Izhaja enkrat mesečno. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Uradnih dopisov ne lektoriramo. Naklada: 5.000 izvodov.

Po mnenju republiškega komiteja za informiranje SRS št. 421-1/72 šteje glasilo med proizvode, za katere se ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.